

Ив. Вазовъ.

Дъщерята на Пилата

Въ ония дни управителятъ на Дамаскъ, Клавдий Рискъ, бѣше много опечаленъ. Прекрасната му съпруга Поппея, дъщеря на Пилата Понтийски, който заповѣдваше въ Иерусалимъ отъ името на цезаря, бѣше постигната отъ зла болестъ — разслабление. Нейнитѣ красиви членове се бѣха схванали, чудното ѳ тѣло бѣ изгубило своята гъвкавость и подвижностъ; и само на носилка, обвита въ багряно кадифе, подъ атлазенъ покривъ болната можеше да излазя извънъ града и да гледа разкошнитѣ градини, що го заобикаляха като единъ красенъ вѣнецъ.

Две години какъ Поппея бѣше я слетяла тая болестъ, а надежда за изцеление нѣмаше. На халостъ мжжътъ ѳ привикваше отъ далечна страна най-вещи лѣкари и учени да гледатъ жена му и да ѳ помогнатъ съ силата на изкуството си.

Най-после единъ пѣтникъ, пристигналъ отъ Иерусалимъ, се яви при болната и ѳ обади, че въ юдейската земя се появилъ нѣкакъвъ си магесникъ, по име Исусъ Назарянинъ. Той вършилъ чудеса надъ болнитѣ: разслабенитѣ дига на крака и имъ повръща прежното здраве и сила, на слѣпитѣ — зрението, и дори умрѣлитѣ възкресява.

И възрадва се отъ тая вестъ Поппея и извика:

— Ще ида, ще ида при тоя магесникъ! Ще му запламя щедро съ безценнитѣ си камъни, ще